

[42, 174] Οἱρὸν τε οἰκλού ἀγνωματοῦ μετενοῦν καὶ θῆτη προφασίεω εἰς εὐπρεπειαν εἰπιβαίνοντες ωπλίζοντο καὶ προτοτοτούντο εἰπανθέσαν. Οὐ δέ, ἡδὴ μεταχρήματων αἱ λών θὴν τε ἵρα βενναν καὶ ταῖς αἴγαστραις πάντα περιχλεῖ, στρατεύματα ἐλετού: εἰς τὸν ἐλετοῖς: καὶ πάντας εἰς τὸν ἄρρενιόν εἰπεπον. [...]

[43, 176] Αἱ αντωνίων δὲ αἱ φίκτοι μετονοῦν εἰς τοὺς Βρετανούς εἰς τὴν Μακεδονίαν τελεῖν τεσσάρας εἰπιμεμφομένοι δὲ αὐτοὺς οὐκ εἰπεποντα τῷ φονῷ Καίσαρος, καὶ τοιούτους εἰς τοὺς βοηθούς παρεπεμπόντας περιτούντο τούτους σφίσιν εἰς τὸν οἰκουμενικὸν πρωτιστόν. Οὐ δέ, αὐτοῖς καὶ επτομένοι θῆτη σιωπής οὐκ κατεῖσαν, αἱ λέγοντες αἵρεσιν αἵρεσιν εἰς Παρθενοῦντας οὐ μετενεκεῖσιν εἰς τὴν Αἴταλίαν καὶ οὐκ εἰπιμαρτυρούσι τοιαύτης καριτοῦ: εἰπεμφέτο δέ, καὶ οὗτοι παραμειράκιοι προπετοῦνται, ωραῖοι τὸν Καίσαρα καλεῖν, αἱδρας εἰπεπομένους σφίσιν εἰς τὰ διαφορὰν οὐκ αὐτοῖς προσαγούσιν αὐτῶν [177] ἢ οὐταντούς μετατρέποντας αὐτοῖς εὐτρέψαντες, τὸν δέ, στρατὸν αἰκίνειν επιτελεῖν εἰς τὴν εἰγήφισμαν οἷς κατεργάντων εὐδαιμόνια Κελτικὴν, καὶ τοιούτους παρουσιαίς εκατόντας δοχεῖσσαι δραχμαίς εκατόντας. Οἷς δέ, εἰσελασαν τὴν σμικρολογίαν καὶ κατεπνάντος αὐτούς μαλλονούς εἰσορύπουν καὶ διεδιδράσκον. Οὐ δέ, εἰκανεῖσθαι τοσούτον εἰπων: μαρτυρεῖσθαι αἵρεσιν.

[45, 187] Βαλλομένοι δὲ αἴροντες τείχους αἵρεστρες καὶ τοιούτους αἱ λοιποὶ τελεστοι προσεπεμπέντε αἵρεσιν πεντακοσίας δραχμαίς εκατόντας, καὶ σὺν οἷς εἰπεντε αὐτοῖς εἰς Τιβύρον εἰχλεῖ, σκευήν εἰχον τὴν συνήρητην τοιούτην επιτελεῖν πολεμούς εἰχούσι: καὶ γάρ ἡδὴ σαφῆς ἡ διοπολιτεία, δεκμούτην Κελτικὴν οὐ μεγίστην.